

15.พระเจ้าช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นโดยพระคุณ (God Saves Man by Grace)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:00 น. -

บทเรียนพระคัมภีร์

พระเจ้าช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นโดยพระคุณ

(God Saves Man by Grace)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา (ศูนย์พันธกิจอัครธานี)

เพราะมนุษย์ไม่สามารถที่จะช่วยตนเองให้หลุดพ้น (จากบาป จาก กิเลส ราคะ ตัณหา) ได้ด้วยตนเอง แม้ว่าเขาจะพยายามทำตาม ตะเกียกตะกายขนาดไหน ก็ไม่สามารถที่จะหลุดพ้นไปได้ เพราะเขาเกิดมาเป็นมนุษย์ อยู่ภายใต้การถูกขังสาป อยู่ภายใต้กฎแห่งความตาย ดังนั้นพระองค์จึงได้มาช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นโดยพระคุณ ในบทเรียนนี้เราจะเรียนต่อไปว่า พระเจ้าช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นโดยพระคุณเพราะความเชื่อ

คำว่า ความเชื่อ แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Faith และคำในภาษาอังกฤษแปลมาจากคำในภาษากรีกอีกทีหนึ่งว่า "pisteos" มีความหมายว่า "ความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกรับประกันว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง

(

ฮบ

11:1)

ความเชื่อเป็นของประทานเช่นเดียวกับพระคุณ หลายคนมักจะเข้าใจผิดว่า พระคุณเป็นของพระเจ้า ส่วนความเชื่อเป็นของเรา ซึ่งไม่เป็นความจริง ความเชื่อเป็นของเรา แต่เป็นของประทานของพระเจ้า พระองค์ประทานให้กับเรา เหมือนกับพระคุณ ไม่มีสักสิ่งหนึ่งเลยที่เป็นของเรา มีแต่เป็นของพระเจ้า

ที่พระองค์ประทานให้โดย

สื่

เมตตา กรุณา มุติตา อุเบกขา

ของพระองค์

พรหมวิหาร

อันได้แก่

ความเชื่อเป็นของประทานของพระเจ้าไม่ใช่ของเราเอง

เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความหลุดพ้นด้วยพระคุณเพราะความเชื่อ ความหลุดพ้นนี้มีไว้สำหรับท่าน แต่เป็นของจากพระเจ้า” (อฟ 2:8)

“ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์”(รม 10:17) ในภาษาไทย คำว่า “การได้ยิน” ไม่น่าจะสื่อความหมายมากนัก เพราะการได้ยินที่ไม่เข้าใจก็เรียกว่าได้ยินเช่นกัน แต่ในที่นี้ หมายถึง การได้ยินที่เข้าใจ และการได้ยินนั้น คือได้ยิน

“
พระคำของพระเจ้า

”
ซึ่งพระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า การได้ยินเพราะการประกาศพระคริสต์นั้น พระคัมภีร์ภาษากรีกบอกว่า
ได้ยินพระคำของพระเจ้า
ดังนั้น พระคำของพระเจ้าจึงเป็นแหล่งกำเนิดของความเชื่อ ความเชื่อจึงเป็นของประทานของพระเจ้า เช่นเดียวกับพระคุณ

ในหนังสือกิจการเปโตรได้สั่งสอนพระคำของพระเจ้าที่เฉลยงาชโลมอน ท่านได้บอกว่า “โดยความเชื่อในพระนามของพระองค์ พระนามนั้นจึงได้กระทำให้คนนี้ซึ่งท่าน
ทั้งหลายเห็นและรู้จักมีกำลังขึ้น คือความเชื่อซึ่งเป็นไปโดยพระองค์ได้กระทำให้คนนี้เป็นปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย

” (
กจ
3:16)

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายไปถึง ทิโมธี ท่านได้บอกกับทิโมธีว่า “ตั้งแต่เป็นเด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถสอนท่านให้ถึงความหลุดพ้นได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ” (2 ทธ 3:15)

“และพระคุณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้น มีมากเหลือล้นสำหรับข้าพเจ้า พร้อมด้วยความเชื่อ และพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์

” (1
ทธ
1:14)

สวนผู้เขียนหนังสือฮีบรู เมื่อท่านเขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้าชาวฮีบรู ท่านบอกคนเหล่านั้นว่าให้พวกเขา “หมายเอาพระเยซูเป็นผู้บุกเบิกความเชื่อและผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ พระองค์ได้ทรงรอดทนต์อกางแขน เพื่อความรื่นเริงยินดีที่ได้เตรียมไว้สำหรับพระองค์ทรงถือว่าความละอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ได้ประทับ ณ เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า

” (
ฮบ
12:2)
พระเยซูคริสต์เป็นผู้บุกเบิก
ความเชื่อ

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:00 น. -

และเป็นผู้ทำให้

ความเชื่อ

ของเราสมบูรณ์ ดังนั้นความเชื่อที่เรามีจึงมาจากพระองค์

คำจำกัดความของความเชื่อ

คำจำกัดความของความเชื่ออยู่ในหนังสือฮีบรู บทที่ 11:1 ซึ่งกล่าวว่า “ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกมั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง” พระคำของพระเจ้าข้อนี้หมายความว่าอย่างไร หมายความว่า เมื่อเรามีความเชื่อและความหวังแล้ว เราจะได้รับเงินตอบแทนหนึ่งล้านบาทใช่ไหม ไม่เป็นเช่นนั้นแน่นอน

คำตอบของฮีบรู 11:1 นี้คือ พระเยซูคริสต์เป็นเป้าหมายหรือเป็นจุดประสงค์ของความเชื่อ ดังนั้นพระเยซูคริสต์จึงเป็นสิ่งที่เราหวังนั้น ไม่ใช่เงินทองแต่อย่างใด และพระเยซูสิ่งที่มองเห็นไม่ได้ แต่เรามีความหวัง มีความเชื่ออยู่ว่า วันหนึ่งพระองค์จะมารับเราไปอยู่กับพระองค์

เมื่อเปโตรเขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้า ที่กระจัดกระจายอยู่ ท่านก็บอกเขาเหล่านั้นว่า “ซีโมนเปโตร ผู้รับใช้และอัครทูตของพระเยซูคริสต์ เรียนท่านทั้งหลายที่ได้ความเชื่อเท่าเทียมกับเรา ด้วยการชำระให้คนเป็นคณบุญ

(

พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“

ความชอบธรรม

”)

ของพระเจ้าของเราทั้งหลาย คือพระเยซูคริสต์เจ้าพระผู้ช่วยให้หลุดพ้นของเรา

” (2

ปด

1:1)

“สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหากรุณาแก่เรา

ทรงโปรดให้เราเกิดใหม่เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่โดยการเป็นขึ้นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์ และเพื่อให้ได้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทิน และไม่ร่วงโรย ซึ่งได้เตรียมไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย

” (1

ปด

1:3-4)

และเมื่อยอห์น เขียนจดหมายไปยังชุมชนของพระเจ้า ท่านก็บอกเขาเหล่านั้นว่า “และเราทั้งหลายรู้ว่า พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาแล้ว

และได้ทรงประทานสติปัญญาให้เรา เพื่อให้เรารู้จักพระเจ้าแท้ และเราอยู่ในพระเจ้าแท่นั้น โดยอยู่ในพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ นี่แหละเป็นพระเจ้าแท้ และเป็นชีวิตเข้าสู่นิพพาน

” (1 ยน 5:20)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:00 น. -

พระธรรมเป็นของประทานจากพระเจ้า

นอกจากความเชื่อแล้ว พระธรรมก็ยังเป็นของประทานจากพระเจ้าด้วย ดังเปาโลบอกกับชุมชนของพระเจ้าชาวเมืองโครินธ์ว่า ถ้าพระธรรม (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “พระวิญญาณ”)

ไม่ทรงนำ ไม่มีใครที่สามารถพูดได้ว่า พระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีใครที่เชื่อพระเยซูคริสต์ได้โดยปราศจากการช่วยเหลือของพระธรรมของพระเจ้า ผู้ที่จะเชื่อพระเยซูได้นั้น

พระธรรม

จะต้องเป็นผู้นำให้เขาเชื่อ

“

เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่านทั้งหลายให้ทราบว่ามีผู้ใดซึ่งพูดโดยพระธรรม ของพระเจ้าจะพูดว่า

“

ขอให้พระเยซูถูกแช่ง

”

และไม่มีผู้ใดอาจพูดว่า

“

พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

”

นอกจากผู้ที่พูดโดยพระธรรม

” (1

คร

12:3)

พระธรรมเป็นผู้ลงโทษโลกนี้ โดยการเปิดเผยความบาปของโลกนี้ออกมา และพระองค์จะลงโทษบาปของมนุษย์ตามจิตสำนึกในใจของเขา การกระทำของพระองค์เช่นนี้ ทำให้มีการกลับใจใหม่อย่างแท้จริง และทำให้มนุษย์เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า

ถ้าพระธรรมของพระเจ้าไม่ช่วยเหลือ ไม่มีทางที่คนเราจะเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้ ดังที่ยอห์นกล่าวไว้ว่า “เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความคิด ความถูกต้อง และการพิพากษา ในเรื่องความผิดนั้น คือเพราะเขาไม่วางใจในเรา ในเรื่องความถูกต้องนั้น คือเพราะเราไปหาพระบิดา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก ในเรื่องการพิพากษานั้น คือเพราะเจ้าโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว

” (

ยน

16:8-11)

“เพราะฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่าความคิดบาปและคำห่มันประมาททุกอย่างจะโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำห่มันประมาทพระธรรมจะทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้ ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์ จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระธรรม จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ ทั้งยุคนี้และยุคหน้า ” (มธ 12:31-32 ; มก 3:28-29)

ทำไมความผิดบาปที่ต่อต้านหรือกล่าวร้ายพระธรรมจึงไม่ได้รับการอภัยบาป เพราะว่า พระธรรมเป็นผู้นำให้เราให้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ความบาปของเราจึงได้รับการอภัย แต่ถ้าเรากล่าวร้ายหรือต่อต้าน

พระ

ธรรม

พระองค์จะทรงพระพิโรธ และไม่นำเรามาเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้ ฉะนั้นเราจะต้องถูกบาปแข่งตลอดไปชั่วนิรันดร์

“พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาติ และทรงประทานพระธรรมแก่เขาเหมือนได้ทรงประทานแก่เรา พระองค์ไม่ทรงถือเราถือเขา แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ

” (

กจ

15:8-9)

“ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า สิ่งที่เราไม่เห็นหูไม่ได้ยิน และสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์ พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระธรรม เพราะว่าพระธรรมทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า

อันความคิดของมนุษย์นั้น ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้นั่นเอง ฉะนั้นใด พระดำริของพระเจ้ายิ่งไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่

พระธรรมของพระเจ้า

ฉะนั้น เราทั้งหลายไม่ได้รับ

ธรรมะ

ของโลก แต่ได้รับ

พระธรรมซึ่งมาจากพระเจ้า

เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา” (1 คร 2:9-12)

“และความหวังมิได้ทำให้เกิดความเสียใจเพราะผิดหวัง เพราะเหตุว่าพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “ความรัก”) ของพระเจ้า ได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระธรรม

ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (รม 5:5)

“ครั้นอ پولโลจะใคร่ข้ามไปยังแคว้นอาคาญา พวกพี่น้องก็ส่งเสริมให้กำลังใจ (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า “หนุนใจ”)

เขาและได้เขียนจดหมายฝากไปถึงสาวกที่นั่นให้เขารับรองท่านไว้ ครั้นท่านไปถึงแล้ว ท่านได้ช่วยเหลือ

คนทั้งหลายที่ได้เชื่อโดยพระคุณของพระเจ้ายามากมาย

” (

กจ

18:27)

ตามความหมายของข้อนี้ เขาทั้งหลายเชื่อโดยพระคุณของพระเจ้า ซึ่งเป็นของประทานของพระเจ้า

“หรือว่าท่านประมาทกระกรุณาคุณอันอุดม และความอดกลั้นพระทัยและความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้นมุ่งที่จะชักนำท่านให้

ลับใจใหม่

” (รม 2:4)

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนบุญเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติภาพในพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา โดยทางพระองค์เราจึงได้เข้าไปในรั้วพระคุณที่เรายืนอยู่ และเราชื่นชมยินดีในความไว้วางใจว่าจะได้มีส่วนในสง่าราศีของพระเจ้า” (รม 5:1-2)

“แต่อาจลุกขึ้นเถิด ด้วยว่าเราได้ปรากฏแก่เจ้า เพื่อจะตั้งเจ้าไว้ให้เป็นผู้รับใช้ และเป็นพยานถึงเหตุการณ์ซึ่งเจ้าเห็น และถึงเหตุการณ์ที่เราจะสำแดงตัวเราและแก่เจ้าในเวลาภายหลัง เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากชนชาตินี้ และจากคนต่างชาติที่เราจะใช้เจ้าไปหา นั้น เพื่อจะให้เจ้าเบิกตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับการยกโทษความบาปผิดของเขา และให้ได้รับที่ซึ่งจะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นคนบุญแล้ว โดยความเชื่อในเรา” (กจ 26:16-18)

“ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่เหยียบย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และขัดขืนพระธรรม (พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“

พระวิญญูญาณ

”)

ผู้ทรงพระคุณนั้น ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นกว่าคนเหล่านั้นสักเท่าใด” (ฮบ 10:29)

พระธรรมคือ ธรรมะแห่งพระคุณของพระเจ้า

กล่าวโดยสรุปคือ เราทั้งหลายหลุดพ้นโดยพระคุณ เพราะความเชื่อ การหลุดพ้นนั้นเป็นการกระทำของพระเจ้า มนุษย์ไม่ได้ทำอะไรเลย

นอกจากรับเอาโดยความเชื่อเท่านั้น จากนั้นพระเจ้าก็จะประทานพระธรรมของพระองค์เข้ามาในใจเพื่อจะชำระเราให้เป็นผู้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศุนย์พันธกิจอุดรธานี)

15.พระเจ้าช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นโดยพระคุณ (God Saves Man by Grace)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:00 น. -
